१५ सर्गः प्लुङ्गतौ अरींश्च वानरान्निहन्तुमत्वरिष्ट त्वरते स्म ञित्वरासं भ्रमे अङ्कञ्च समीपमागतानजक्षीत् भक्षितवान् जक्षभक्षहसनयो रिति भक्षणे जक्षिः ॥ ४६ ॥

भ० अमन्थीदित्यादि । कुम्भकर्णः परानीकं शत्रुसैन्यञ्च क्षोभित वान् मन्थगगाहे निरङ्कुशोऽप्रतिहतः सन् गतिञ्चकार प्लुङ्च सर्पणे नेमेकाञ्चिति अनिम् अरीन् निहन्तुं त्वराञ्चक्रे अङ्कमाग तान् क्रोडप्रविष्टान् भक्षितवान् जक्षक्षुभक्षहासयोः ॥ ४६ ॥

व्यक्रुक्षद्वानरानीकं संपलायिष्ट चायति । हस्ताभ्यां नश्यदक्राक्षीद्भीमे चोपाधिताननें ॥ ४७ ॥

ज०म० व्यक्रुक्षदित्यादि । तस्मिन्नायत्यागच्छति सति आङ् पूर्व्वस्येणः श तरि रूपं वानरानीकं व्यक्रुक्षत् विक्रोशति स्म शलइगुपधादनिटः क्सः सम्पलायिष्ट पलायते स्म तच्च नश्यत्पलायमानं हस्ताभ्या मक्राक्षीत् आकृष्टवान् कुम्भकर्णः कृषविलेखने अनुदात्तस्य चेत्य च्छम् हलन्तलक्षणा वृद्धिः आकृष्टं चातिभीमेऽतिभयङ्करे विकृते आनने वक्त्रे उपाधित न्यस्तवान् धाञ् स्थाघ्वोरिच्च ॥ ४७ ॥

भ० व्यक्रुक्षदित्यादि । अस्मिन्नायति समागच्छति सति वानरसैन्यं विक्रोशति स्म क्रुशौजरोदे ऊतौ हशसोऽनिमिजुङ्इतिसक् संपलायते स्म अयङ्गतौ परापूर्व्वः मनीषादित्वाल्लकारः कुम्भकर्णोनश्यत् पलायमानं वानरसैन्यं हस्ताभ्यामाकृष्टवान्